

वस्य पाठशुरादिभ्यो ञेरनिवृत्तां बोधयति ।  
तेन कदाचिन् ञेरप्राप्तौ यगादौ एव क इत्यस्य  
वृथते इत्यादि अस्य तु वहते इत्यादिभेदः ।  
इति दुर्गादासः ॥  
वहं, स्त्री, ( वहयति पूरयतीति । वह + अच् । )  
सौवकम् । इति हेमचन्द्रः । ४ । १०६ ॥  
वहः, पुं, ( वहते इति । एध् हेदने + अच् । )  
ब्राह्मणयष्टिका । इति जटाधरः ॥ पूर्तिः ।  
हेदः । इति वहध्रात्वर्थदर्शनात् ॥  
वहकः, पुं, ( वहते इति । एध् + खल् । )  
ब्राह्मणयष्टिका । इत्यमरः । २ । ४ । ६० ॥  
( वहयतीति । वह पूरणे हेदने च + खल् । )  
पूरके हेदके च, त्रि ॥  
वहकिः, पुं, ( वहते छिनत्तीति । वह + अच् ।  
वहं कषतीति । कष हिंसायां + बाहुलकात्  
डिः । ) लघा । इत्यमरः । २ । १० । ६ ॥  
( यथा, रामायणे । १ । १३ । ७ ।  
“कर्मोन्निकान् शिष्यकरान् वहकौन् खन-  
कानपि ।  
गणकान् शिष्यनश्चैव तथैव नटनर्त्तकान् ॥” )  
वहकौ, [ न् ] पुं, ( वहको वर्द्धोक्ति अस्तेति ।  
वह् क + इति । ) वर्षसङ्करजातिविशेषः ।  
वट इति हिन्दी भाषा । तत्पर्यायः । लघा २  
वहकिः ३ तच्चा ४ सूत्रधारः ५ रथकारः ६  
रथकारः ७ काष्ठतट ८ काष्ठतचक्रः ९ । इति  
शब्दरत्नावली ॥ ( यथा, उच्यते चिन्तायाम् ।  
४३ । २२ ।  
“अरभङ्गे बलभेदो  
नेत्या नाशो बलस्य विशेषः ।  
अर्थलथोऽरभङ्गे  
तथापिभङ्गे च वर्द्धकिः ॥” )  
वहर्न, स्त्री, ( एध् च्छेदपूर्त्ताः + ल्युट् । ) हेदनम् ।  
( यथा, मनुः । २ । २६ ।  
“प्राङ्नाभिवहर्नात् पुंसो जातकर्म विधीयते ॥” )  
वह्निः । इति मेदिनी । ने, १२३ ॥  
वहर्नः, त्रि, ( वहयतीति । एध् + नन्दादित्वात्  
ल्युः । यद्वा, वहते तच्छील इति । एध् पूर्वोत् +  
“अनुदात्तश्चेति ।” ३ । २ । १४६ । इति  
युच् । ) वर्द्धिष्णुः । इत्यमरः । ३ । १ । २८ ॥  
( यथा, ऋग्वेदे । ३ । ३२ । १२ ।  
“यद्यो हि त इन्द्र वहर्नो भूदुत प्रियः सुतसोमो  
मियेधः ॥” )  
वहर्नी, स्त्री, घटी । इति मेदिनी । ने, १२३ ॥  
संमार्कनी । इति हेमचन्द्रः । ४ । ८२ ॥  
सनालपात्रविशेषः । वदुना इति भाषा । यथा,  
“आसुः स्त्री कर्करौ पारौ वहर्नी च लल-  
न्तिका ॥”  
इति जटाधरः ॥ \* ॥  
प्रतिष्ठादिकर्मणि तत्प्रयोजनं यथा,—  
“प्रतिष्ठा यस्य देवस्य तदाखं कलसं न्यसेत् ।  
शेषान्नां पूजवेदुयाम् अथैवैव च वह-  
नीम् ॥

कलसं वहर्नीश्चैव गृह्णात् वाक्कीर्ण्यति तथा ।  
आसने तानि सर्वाणि प्रणवाखं जपेद्गुरुः ॥  
सूत्रयोर्वं रत्नगर्भं वक्ष्युम्भनं वेष्टितम् ।  
सर्वाधिगन्धलिप्तं पूजयेत् कलसं गुरुः ॥  
देवन्तु कलसे पूष्य वहर्न्या वक्ष्यन्तुतमम् ।  
वहर्न्या तु समायुक्तं कलसं भामयेदनु ॥  
वहर्नीं धारया विचित्रप्रतो धारयेत्ततः ।  
अभ्यर्च्य वहर्नीकुम्भं खण्डिते देवमर्चयेत् ॥”  
इति गारुड ७८ अध्यायः ॥  
वहर्मानः, पुं, ( वर्धते इति । एध् एडौ + शानच् । )  
एरुट्टलः । इत्यमरः । २ । ४ । ५१ ॥ (अस्य  
पर्यायो यथा,—  
“युक्त एरुट्ट आमण्डुश्चित्रो गन्धर्वहस्तकः ।  
पञ्चाङ्गो वहर्मानो दीर्घदण्डोऽप्यदण्डकः ।  
वातारिस्तखण्डापि रुक्कश्च निगद्यते ॥”  
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे )  
पशुभेदः । श्रावः । ( यथा, महाभारते । ७ ।  
८० । १६ ।  
“तथा गाः कपिला दोग्ध्रीः सवत्याः पाण्डु-  
नन्दनः ।  
हेमदङ्गी रूप्यसुरा दन्ता चक्रे प्रदक्षिणम् ।  
खस्तिकान् वहर्मानांश्च नन्द्यावर्त्तांश्च काश्च-  
नान् ॥”  
अस्मिन्नर्थे स्त्रीवलङ्गैरुपि दृश्यते । यथा, तत्रैव ।  
१३ । ६४ । १२ ।  
“मघासु तिलपूर्णाणि वहर्मानानि मानवः ।  
प्रदाय पुत्रपशुमानिह प्रेष्य च मोदते ॥”  
तथा च सुयुते सूत्रस्थाने २६ अध्याये ।  
“स्त्री पुत्रियो सवत्या गौर्वहर्मानमलङ्कृता ।  
कन्या मत्स्याः फलं चामं खस्तिकं मोदका दधि ॥” )  
विष्णुः । इति मेदिनी । ने, २०८ ॥ ( यथा,  
महाभारते । १३ । १४६ । ४१ ।  
“वहर्नो वहर्मानश्च विविक्तः श्रुतिसागरः ॥” )  
जिनविशेषः । तत्पर्यायः । वीरः २ चरमतीर्थ-  
स्तु ३ महावीरः देवायः ५ अज्ञातनन्दनः ६ ।  
इति हेमचन्द्रः । १ । ३० ॥ धनिनां यद्विशेषः ।  
यथा,—  
“खस्तिको वहर्मानश्च नन्द्यावर्त्तादयोऽपि च ॥”  
इति हलायुधः ॥  
( यथा, उच्यते चिन्तायाम् । ५३ । ३३ ।  
“द्वारालिन्दोऽन्तगतः प्रदक्षिणोऽथः शुभस्त-  
त्त्वायः ।  
तद्वच्च वहर्माने द्वारानु न दक्षिणं कार्यम् ॥” )  
खनामखातदेशः । यथा,—  
“प्राच्यां मागधश्रीर्षौ च वारेऽस्त्रीगौडराट्टकाः ।  
वहर्मानतमोलिप्तप्राग्व्योतिषोदयादयः ॥”  
इति व्योतिस्तत्त्वे ज्ञेयचक्रम् ॥  
( भद्रान्ववर्षस्य कुलपञ्चतविशेषः । यथा, मार्क-  
ण्डेये । ५६ । १२२ ।  
“विशालः कम्बलः लघो जयन्तो हरिपञ्चतः ।  
विशोको वहर्मानश्च सप्तेते कुलपञ्चतः ॥”  
वह्निविशेषः, त्रि । )

वहर्मानकः, त्रि, ( वहर्मान + स्वार्थे संज्ञायां वा  
कन् । ) वृद्धिविशेषः । पुं, श्रावः । इत्यमरः ।  
२ । ६ । ३२ ॥ ( यथा, महाभारते । १४ । ५ । १४ ।  
“भृङ्गाराणि कटाहानि कलसान् वहर्मान-  
कान् ॥” )  
स्वार्थे कप्रत्यये एरुट्टलश्च ॥ ( आरानिकम् ।  
इति महाभारतटीकायां नीलकण्ठः ॥ यथा,  
महाभारते । ७ । ५५ । ४ ।  
“नटनर्त्तकगन्धर्वैः पूर्वकेऽहर्मानकैः ।  
निव्योद्योगैश्च क्रीडन्स्वस्त स परिहर्षिताः ॥” )  
वहर्पापं, स्त्री, नाडीच्छेदनम् । यथा,—  
“अहर्पान्ने षोडशारां पातयेद्गुरुषर्षिषा ।  
ततो वहर्पापं षष्ठीं नामादेः करणं मम ॥  
कर्णस्यं तत्क्षणाद्रात्रौ प्रभाते नवमौदिने ।  
यथा मम तथा कार्यो भगवत्या महोत्सवः ॥”  
वहर्पापं नाडीच्छेदनम् । इति तिथ्यादितत्त्वम् ।  
वहर्त्तं, त्रि, ( एध् + क्तः । ) प्रष्टतम् । छिन्नम् ॥  
पूरितम् । इति मेदिनी । ते, १४८ ॥ ( परि-  
पूर्थम् । यथा, मनुः । ३ । २२४ ।  
“पाणिभ्यान्तपसंयज्ञं स्वयमन्नस्य वहर्त्तम् ।  
विप्रान्तिके पितृन् ध्यायन् शनकैरुपनिक्षिपेत् ॥”  
“अन्नस्येति तृतीयार्थे षष्ठी । वहर्त्तं पूर्णं पिट-  
रादिपात्रम् ।” इति तट्टीकायां कुल्लुकभट्टः ॥  
एध् + णिच् + क्तः । वृद्धिं प्रापितम् । यथा,  
भागवते । ४ । २३ । १ ।  
“दृष्ट्वात्मानं प्रवयसमेकदा वैश्य आत्मवान् ।  
आत्मना वहर्त्ताशेषस्वाशुसर्मः प्रजापतिः ॥” )  
वहर्त्तुः, त्रि, ( वहते इति । एध् + “अलङ्क-  
रिति ।” ३ । २ । १३६ । इति इण्युच् । )  
वहर्नशीलः । तत्पर्यायः । वहर्नः २ । इत्य-  
मरः । ३ । १ । २८ ॥ ( यथा, भट्टिः । ५ । १ ।  
“निराकरिष्णु वर्निष्णु वहर्त्तु परितो रणम् ।  
उत्पतिष्णु सदिष्णु च चैरतुः खरदूषणौ ॥” )  
वह्नी, स्त्री, ( वहते दीर्घोभवतीति । एध् + “वृधि-  
वपिभ्यां रन् ।” उणा० २ । २७ । इति रन् । )  
चर्म । इत्युणादिकोषः ॥ ( यथा, अथर्ववेदे ।  
१४ । १ । ६० ।  
“लघा पिपेश मध्यतोऽनुवह्नीगत्या नो अस्तु  
सुमङ्गली ॥” )  
वह्नी, स्त्री, ( वह्नी + गौरादित्वात् डीष् । ) चर्म-  
रज्जुः । वदी इति भाषा । तत्पर्यायः । नह्नी २  
वरजा ३ । इत्यमरः ॥ वह्नी ४ । इति भरतः ॥  
वर्षः, [ सु ] स्त्री, ( वृथीते संपृक्तं भवतीति । वृ +  
“वृथीड्भ्यां खरूपाङ्गयोः पुट् च ।” उणा०  
४ । २०० । इति अस्तुन् पुङ्गमस्य । ) रूपम्  
इत्युणादिकोषः ॥ ( यथा, ऋग्वेदे । १२ । १४० । ५ ।  
“आदस्य ते ध्वसयन्तो वृथरते  
क्षणमभ्वं महि वर्षः करिः ॥”  
स्त्रीचम् । यथा, तत्रैव । १ । ३६ । १ ।  
“कस्य क्रत्वा भरतः कस्य वर्षसा कं याधु  
कंह धृतयः ॥”  
“कस्य यजमानस्य क्रत्वा क्रतुना वृथश्च ध्व इति